

**Презентація на урок з
Історії України
На тему: Володимир
Мономах**

Головченко Діана
7-Б клас

Володі́мир Все́володович, прозваний **Володі́миром Монома́хом** (1053— 19 травня 1125) — Великий князь Київський (1113-1125), державний і політичний діяч, письменник. Син князя Всеволода Ярославича і візантійської княжни Марії (за іншими даними — Анни) з роду Мономахів. Хрещене ім'я Василь.

Володимир був за життя батька князем у Смоленську й Чернігові, часто заступав його у боротьбі з половцями, виконував дипломатичні місії. Після смерті матері (1067) покинув батьківський дім і став князем ростовським. Це не в останню чергу було обумовлено тим, що в батьківському домі з'явилася мачуха, дочка половецького хана, яка, ймовірно, могла бути одного віку з Володимиром. Неприйняття мачухи, зведених сестер і брата, переросло згодом у ненависть до мачушиних одноплемінників — половців.

Ставши великим князем, **Володимир Мономах** виявив неабиякі здібності дипломата, докладаючи зусиль до відновлення державної єдності й могутності Русі. Його владі підкорилася більшість удільних князів - мінський, волинський, турово-пінський. З відносно самостійними князями Чернігово-Сіверської, Галицької і Полоцької земель він встановив добрі стосунки. Його владу визнали Новгород і Смоленськ. У багатьох землях, навіть у містах Дунайського Пониззя, він мав своїх посадників. На деякий час Володимир знову відновив державність і порядок. У 1116 році князь у коаліції з іншими князями завдав половцям нищівної поразки. Після цього вони чверть століття не тривожили південні кордони.

Зміцнював **Володимир Мономах** і зовнішні позиції Київської Русі. Союзницькі та добросусідські стосунки з іноземними державами скріплювалися династичними шлюбами. Самого князя батько одружив з англійською принцесою Гітою. Сина Мстислава Володимир одружив із шведською принцесою Христиною, доньок видав заміж за угорського короля Коломана (Євфимію) та візантійського царевича Льва Діогена (Марицю).

Діяльність Володимира Мономаха боронила державу від роздроблення, але лише до смерті великого князя, що сталася на 73 році життя - 19 травня 1125 р. Трагічно й урочисто літописець записав: «Преставився благовірний, христолюбивий князь, що просвітив Руську Землю, наче сонце. Промені пускаючи, слава його розійшлася по всіх землях. Був він братолюбєць, нищелюбець і добрий дбайливець за Руську Землю». Поховали Володимира Всеволодовича у Софійському соборі поряд з домовинами батька і діда.

Дякую за увагу!!!

